

Saving Sally

Wilfred Roelink

In de vorige Argus heeft een uitvoerig artikel gestaan over jachttoerisme naar het buitenland en ook in deze editie besteden we daar weer aandacht aan. Zo makkelijk is het dus om met je laptop een reis te boeken, wilde dieren te schieten en er een prijsje voor te krijgen – met dank aan Safariclub International. Het artikel maakt nieuwsgierig: wie zijn die jachttoeristen? Wat halen ze uit en wat richten ze aan? Waarom is het toegestaan? En: wie zijn de mensen die hiertegen in actie komen?

In 'Saving Sally' doet Eduardo Gonçalves daar een boekje over open. Een dik boek, ruim voorzien van onderzoeken, namen, plaatsen, jaartallen, aantallen, foto's. Een database op papier dus, een pleidooi voor afschaffing van jachtindustrie, -toerisme én een leidraad voor wie in actie wil komen.

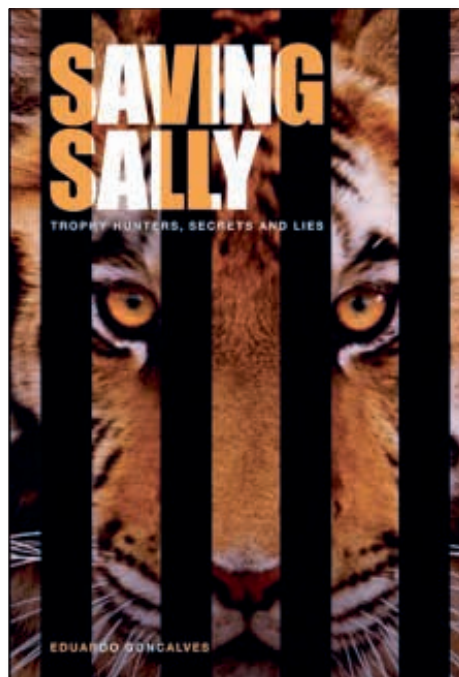
De auteur aarzelt niet om 100 Britse jagers met naam en toenaam te noemen en met foto's te tonen. Alleen al Britse jagers jagen op 70 soorten die bedreigd zijn en daarvan is een uitgebreid overzicht te vinden.

Volgens CITES bedraagt het totaal aantal trofee-dieren 35.000, maar de auteur schat met reden dat het om 170.000 gaat. Wetenschappers hebben aangetoond dat 83% van de dalende aantallen bedreigde soorten een gevolg is van de jacht. Sinds 1970 is 2/3 van de populaties verdwenen en dat noemen zij de 'zesde grote uitsterfing'. De gevolgen voor de inheemse bevolking zijn er ook en doen qua wreedheid en uitbuiting denken aan koloniale onderdrukking. Hoewel CITES (1975) is bedoeld om de handel in bedreigde diersoorten te beperken (commercieel), bevordert ze juist de jacht op trofeeën (want niet commercieel maar particulier). CITES hangt een vangnet

op met grote mazen. Daarnaast is er een machtig systeem van lobbyisten. Gonçalves beschrijft hoe SCI, NRA, wapenfabrikanten, olie- en gasindustrie, lobbyfirma's druk uitoefenen op overheden en natuurbeschermingsorganisaties. Ze verspreiden nepinformatie (goed voor de economie, jacht is duurzaam) en treden naar buiten onder namen die eindigen op -beheer of -bescherming.

In Kenia gaat het beter met de beschermde soorten, in Tanzania slechter. Dat komt door het verschil in wetgeving. Het boek opent met 30 pagina's vol citaten en portretten van mensen en organisaties die in actie komen voor een wet- telijk verbod op jachttoerisme.

Sally is een tijgerpup van enkele maanden, opgesloten in een hok op de boerderij waar ze is gefokt, klaar om geschoten te worden door een jachttoerist, binnen de omheining van de boerderij. Alle 'wilde' dieren daar zijn gefokt voor de lucratieve jachtindustrie, die van veel soorten zoveel fokt als er vraag naar is. Undercoveractivisten weten Sally van de fokker los te krijgen zonder te betalen. Hoe? Nog een reden om dit boek te lezen.

E. Gonçalves, *Saving Sally; Trophy Hunters, Secrets and Lies*. Amazon (2023). www.bantrophyhunting.org